

Tuženik: Heavyinstall OÜ

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. Direktive Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere tumačiti na način da sud države članice koji je primio zahtjev za mjere predostrožnosti ⁽¹⁾, prilikom odlučivanja o tom zahtjevu na temelju nacionalnog prava (za što je u skladu s člankom 16. prvom rečenicom nadležan sud kojem se upućuje zahtjev) treba uzeti u obzir stajalište suda države u kojoj podnositelj zahtjeva ostvaruje pravo poslovnog nastana u pogledu nužnosti i mogućnosti donošenja mjere predostrožnosti ako je sudu podnesen dokument koji sadržava to stajalište (članak 16. [stavak 1.] drugi podstavak posljednja rečenica, u skladu s kojim taj dokument u državi članici koja prima zahtjev nije potrebno priznati, dopuniti ili zamijeniti)?

⁽¹⁾ SL L 84, 2010., str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 295.)

Žalba koju je 13. lipnja 2019. podnio Deutsche Lufthansa AG protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 12. travnja 2019. u predmetu T-492/15, Deutsche Lufthansa AG protiv Europske komisije

(predmet C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Deutsche Lufthansa AG (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba bila dopuštena i osnovana, u dijelu u kojem je tužitelj mjeru br. 12 (plaćanje u kapitalne rezerve društva FFHG ⁽¹⁾) pobijao zbog toga što su tom mjerom financirane operativne potpore za društvo FFHG;
- ukine u preostalom dijelu presudu Općeg suda od 12. travnja 2019. u predmetu T-492/15;
- prihvati zahtjev podnesen u prvostupanjskom postupku i poništi temeljnu Odluku SA.21121 Komisije od 1. listopada 2014. ⁽²⁾ (uz iznimku mjere br. 12, u dijelu u kojem je ona korištena za plaćanje operativnih potpora za društvo FFHG);

- podredno, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu, i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u svojoj žalbi u biti ističe sljedeće žalbene razloge:

Pojedinačne potpore, o kojima je pokrenut istražni postupak:

- Već nakon presude COFAZ ⁽³⁾ postojao je osobni utjecaj na tužitelja te je on stoga imao procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe. To je zato što Komisija nije uzela u obzir bitne činjenične elemente i dodatne pogodnosti iako ju je tužitelj obavijestio o tim mjerama. Stoga je Komisija povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
- Ako bi se trebala primijeniti takozvana presuda Mory ⁽⁴⁾, podredno bi trebalo primijeniti prvu alternativu. Zbog povrede tužiteljevih postupovnih prava ne može se smatrati da je Komisija provela zakonit istražni postupak. U tom slučaju također postoji osobni utjecaj na tužitelja te on ima procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe.
- Podredno također treba smatrati da je tužba dopuštena ako treba primijeniti drugu alternativu takozvane presude Mory, prema kojoj tužitelj mora dokazati da potpore bitno utječu na njegov položaj na tržištu. Naime, u tom slučaju primjenjuje se prebacivanje tereta dokazivanja, te barem smanjenje tereta dokazivanja u korist tužitelja jer je Komisija proizvoljno zanemarila činjenično stanje koje joj je bilo poznato i koje je presudno za donošenje odluke. Samo podredno valja utvrditi da je tužitelj zaista dokazao takav bitan utjecaj. Drukčija pravna ocjena Općeg suda prekoračuje sudsku praksu Suda te se temelji na pogrešnom pravnom shvaćanju relevantnog tržišta. U tom kontekstu Opći sud iskrivljava i skraćuje navode o činjenicama koje su iznijeli tužitelj i Komisija, mijenja sadržaj pobijane odluke te krši pravila o teretu dokazivanja.

Programi potpora:

- Žalitelj smatra da je i u slučaju programa potpora na temelju presude Montessori ⁽⁵⁾ tužbu trebalo smatrati dopuštenom.

Pojedinačna potpora bez istražnog postupka:

- U slučaju pojedinačnih potpora bez istražnog postupka tužbu je u svakom slučaju u skladu s prvom alternativom presude Mory trebalo smatrati dopuštenom i to zato što Komisija u tom pogledu nije pokrenula detaljan istražni postupak.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH

⁽²⁾ Odluka (EU) 2016/789 o državnoj potpori SA.21121 (C29/08) (ex NN 54/07) koju je provela Njemačka u vezi s financiranjem Zračne luke Frankfurt Hahn i financijskim odnosima između te Zračne luke i društva Ryanair (SL 2016., L 134, str. 46.)

⁽³⁾ Presuda Suda od 12. srpnja 1990., Société CdF Chimie azote et fertilisants SA i Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Komisija (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301)

⁽⁴⁾ Presuda Suda od 17. rujna 2015., Mory SA i dr./Komisija (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609)

⁽⁵⁾ Presuda Suda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori Srl i dr. (C-622/16 P do C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873)